UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

IOAN. PETRI || MAFFEII,|| BERGOMATIS,|| E SOCIETATE || IESV,|| HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI.|| SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI IV.||

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Lavrentii Iaponii ad Socios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64627

Visual Library

SELECTARVM EPISTOLARVM EX INDIA LIBER SECVNDVS.

LAVRENTII IAPONII ad Socios.

ACcepi veſtras litteras, quæ mihi periucundæ fuerunt: & quoniam intelligo quanto viciſſim deſiderio teneamini aliquid de ſtatu noſtro cognoſcendi; exponã paucis, quæ nobis in hac Meacenſi prouincia contigerunt. Primùm igitur Didaci domum deuenimus in Sacomoto vico: qui vicus iacet ad montis Frenoiamæ ndices, in quo cùm cœnobia litteratique permulti: tum ro inſignis cuiuſdam principis Bonziorum domicium cernitur. ad eum montem cùm perueniſſemus, ſit me Gaſpar cum litteris ad Bonzium nomine Daimbum, quibus ille perlectis, aduentusque noſtri cauſcognita; reſpondit, magiſtrum ſuum ex principibus eius ordinis vnum, qui è Bungo nos euocauerat, no ſuperiore extremum diem obijſſe; & ſe tenui re miliari, auctoritate nulla relictum, præſidio nobis eſſe on poſſe. ad eum tamen poſtridie Gaſpar, & ego reuimus: & quoniam nos auidè ipſe decemque eius ſcipuli Bonzij audire videbantur; apud eos verba fecimus:

cimus: à quibus admoniti nullas religiones inclu-
iniuſſu Bonzij eius regionis maximi induci poſſe
mus operam diligenter, vt cum conueniremus. Sed
res parum procederet; oppidi præfectum poſtremò
uimus, vt nos ad illum introducere ne grauaretur.
ille: Si diſputandi cauſſa veniſtis (inquit) excluden
ſin ædium viſendarum, id ſpectaculum vobis pr
muneribusque mercandum eſt. Gaſpar, vt omnes a
clauſos Euangelio vidit; à Frenoiama profectus,
cũm contendit. In ea vrbe quatuordecim dies in a
conductis morati ad docendum minimè accomm
tis, in alias migrare coacti ſumus loco celebriore
tas. Huc Meacenſes nonnulli iam ad audiendum
gelium ventitabant post quintum autem & vigeſi
diem, Bonzio nos deducente, viro in primis
neſto, Regem ſeu Imperatorem Gaſpar adiuit, a
amicè acceptus eſt, vt ex ipſomet eius poculo, ho
amicitiæ cauſſa biberet. tum verò frequentiore
bis parte nobis ad habitandum aſſignata, magna
nis generis hominum ad nos, vel audiendi, v
tandi cauſſa, confluxit: ſed animis initio tam
tis, vt verbo Dei audito partim blaſphemarent,
etiam irriderent nos, atque deluderent. per eos d
honeſta mulier Meacenſis ad concionem veni
peroratum eſt, Baptiſmum petijt ſtatim: ſed re
lit Gaſpar, eò quòd mulierem nondum ad id Sacr
tum idoneam repperit. Cungues præterea duo,
honoris nomen id eſt) noctu ad nos audiend
conferebant, vt noſtram doctrinam valde prob
rentur: quidam verò è principibus oppidi G
ni, qui Meaci habitat, cum decem alijs apud
ſtianus eſt factus. poſtea cùm Gaſpar ad Mio
qui præcipuum Meaci obtinet dignitatis locum,
xilij petendi cauſſa à primario quodam ciue
tur; tota vrbe percrebuit Mioxindoni iuſſu
illum virum in vincula Gaſparem conieciſſe
cùm vrbis præfectus per compita edixiſſet, ne
parem læderet; fictis rumoribus multi editum

ſiebantur, vt Gaſpar oppido pelleretur. huiuſmodi mul-
ta prætereo, quæ ſingillatim enarrare nimis lõgum eſt.
Sed iuuante Domino Ieſu Chriſto confidimus, nos, vt
adhuc fuimus, ita etiam in poſterum incolumes futu-
ros magna cum diuini nominis gloria, rabieque ac do-
lore diaboli, quando iam noſtri in hanc vrbem aduen-
tus, ad Banduenſem vſque Bonziorum academiam fa-
ma penetrauit, ſexcentis paſſuum millibus Meaco diſtã-
tem. interim Bonziorum minis, atque importunitate
compulſus hoſpes is, ad quem diuerteramus, nos domo
ſua dimiſit: itaque in aliam nos recepimus. Hic acrius
etiam in nos aduerſarij ſæuire cæperunt, cùm nos alij
ſimias, vulpes alij, alij denique à dęmonibus occupatos,
anthropophagosque appellarent: pueri etiam eorũdem
inſtinctu cùm cæteris iniurijs, contumelijsque, tum etiã
lapidum, glebarum, & arenæ coniectu infeſtarent, atq;
laceſſerent. Quanquam his rebus, Domino adiuuante,
minimè deterriti ſumus, quo minus Euangeliũ ad men-
ſem Aprilem vſque nuntiaremus, cui Iaponij centum
circiter fidem habuêre, baptizatique ſunt. ſub id tempus
Bonzij quinque nos conuenerunt ex ea ſecta quam Ba-
racaque appellant, qui meditationibus quibuſdam va-
cant arbitratu ſuo confictis. ij cùm nonnulla de nobis
quæſiſſent eiuſmodi, vt appareret eos à dæmone agi,
Gaſparis reſponſis victi abiectique conciderunt. Duo
præterea ex ea ſecta quæ Tendaui dicitur, cùm diu no-
biſcum de religione atque acriter diſputaſſent; conceſ-
ſere ad extremum veram noſtram eſſe doctrinam, tam-
etſi eorum nemo ſe ad Chriſtum adiunxit.

Alius in primis eruditus, cùm è ſermone Gaſparis
cognouiſſet vnum eſſe opificem rerum omnium, ani-
mosque hominum nunquam interire; idcirco nega-
uit ſe Baptiſmum petere, quod ex impuriſſimo flagitio-
rum cœno emergere, caſteque viuere ſe poſſe diffideret.

In Bonziorum ordine magnum eſt nomen eorum,
quorum eruditionem duo quidam ex principibus ſuo
chirographo comprobauerint. Ea veluti quædam cano
nizatio eſt: in ſella conſtitutos adorant, eorumque ap-
proba-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Probationem ſcripto teſtantur. ex eo tempore
bati ſunt, certos locos cæteris ad meditandum
hunt. Hũc dignitatis gradum adeptus Bonzius
nomine Quenxu, qui ipſos triginta annos in medi
conſumpſerat; in charta pratum, & in eo aridam
rem depingendam curauit. ad arboris autem radic
mina duo deſcripſit iudicum chirographo conf
quorum hæc erat ſententia:

Prioris, Cedo, quisnam te ſeuit arbor arida?
Ego, cuius principium nihil eſt, finis
Poſterioris, Meũ cor, quod neq; eſſe, neq; nõ eſſe
Neque it, neque redit, nec retinetur

Is igitur Bonzius cùm ad Gaſparem veniſſet
macia inflatus, quòd diceret iam ſibi perſpicuum
quidnam antequam naſceretur fuiſſet, quid tunc
denique poſt mortem eſſet futurus; ſeque non
cauſſa, ſed animi tantùm, ad nos acceſſiſſe; diu
repente immutatus eſt, vt verè nihil eſſe quod
bat, ſibique Chriſtianam doctrinam eſſe neceſſ
tellexerit. Baptizatus itaque ſumma populi adm
ne, vitæ exemplo, quam ducit ſanctiſsimam, ali
quot partim conuertit ad Chriſtum, partim vehem
commouit. Coſmus autem amicus noſter qui
xennium in Bungo baptizatus eſt, aduentu
gnito nos ſtatim adiuit, parentibuſque ac patria
Dominum cœlebs colere, & Gaſpari obedire con
Bonzius erat quidam admodum ſenex, annos
draginta in meditando verſatus. is Chriſtianam
nem ita auidè arripuit, vt id ætatis homo ad verbum
audiendũ à ſex paſſuum millibus ventitet. Ad h
zij circiter quindecim Chriſtum ſecuti, partim
mis iungi nuptijs, partim cœlibem vitam agere
eo hominum genere maximè mirum eſt) deo
In vico Farima habitat Bonzius, qui piſcibus,
tritico, hordeo, denique oryza abſtinet, herbis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

victitans, arborumque baccis ac pomis, quique æternæ ſalutis adipiſcendæ cauſſa voto ſe obſtrinxit è libro quodam Xacæ, quem Foquequium appellant, ſe gratis plebem eruditurum. Narrauit autem nobis, ſe ante decennium per nocturnam quietem ſibi viſum eſſe verſari cum ſacerdotibus, qui è Cenghequu, hoc eſt Europæ regione veniſſent, ſibique rectum ad ſalutem iter oſtenderent, experrectumque poſtridie, ſtatim audiſſe Amangutij eſſe presbyteros quoſdam è Cenghequu, de vita futura publicè diſputantes. Hic audito Euangelio gauiſus eſt; ſed quoniam ſine commeatu Meacum feſtinè venerat, dixit ſe Farimam rediturum eo animo, vt ſublatis rebus neceſſarijs, votiſque neglectis, & fallaci illa vitæ aſperitate depoſita, Meacũ reuerteretur, & Chriſtiana ſacra ſuſciperet. occultè etiam ad nos contulêre ſeſe audiendi Euangelij cauſſa viri inſignes duo, quorum alter in meditando exercitatus, quodam quaſi Epiſcopi munere fungebatur: alter erat Bonzius legum peritus, & concionator, qui in eo congreſſu Gaſpari apertè confeſſus eſt, in Iaponica philoſophia ſimplex nihil eſſe, vel ſolidum. Bonziorum quoque familiæ, quæ à Foxequu nomen duxit, vitamq; ſæueriorem cæteris omnibus profitetur; audito Dei verbo, noſtraque vitæ ratione perſpecta, quod Gaſpâr gratis populum doceat, & cùm ipſe omni fœminarum conſuetudine abſtineat, tum laicos vna tantùm vxore iubeat eſſe contentos; offendi cœperunt in Bonzio quodam præfecto cœnobij, quem antea venerabantur vt Deum, quòd amicas habeat in occulto, & laboris in docendo ſui mercedem exigat: cumque carnium ac piſcium eſu cæteris interdicat, ea ipſe clam comedat; quocirca eum è cœnobio expellere, aliumque pauperem ac bene moratum in eius locum ſufficere decreuerunt. Tres præterea ijſdem meditationibus clari, quintum item diem conciones noſtras aſſiduè celebrant, quos propediem baptizatum iri confidimus, eam rem ad exemplum magnopere profuturã. Non longè ab ædibus noſtris incendiũ excitatũ eſt: cuius incendij in nos vt veneficos, diaboliq; præco-

præcones cauſſa conferebatur: ſed iam Bonzio
ror aliqua ex parte deferbuiſſe videtur. quo
ita multæ, ac diuerſæ numerentur ſectæ, ſuam
profiteri nos dicunt; Xingouini, idipſum Denich
illi prædicent: Ienxuani Foben quoddam ſuum
xani Mion (diſciplinarum ea nomina ſunt) Iond
ſes Amidam: Xintani denique Quoquium: ſed
mus, non longè aberit, quin omnes fateantur leg
mi cœlorum terræque opificis noſtro præcon
mulgari: quem pro ſua infinita clementia factur
confidimus, vt ipſum agnoſcant, agnitoque eum
dem, & gloriam tribuant. Veſtras etiam atque
fratres mihi cariſſimi, & iſtius Eccleſiæ, qu
maximè, deprecationes imploro. Meaco iiij. No
nias, MDLX.

CONSALVI FERNAN
ad quendam è Societate Ieſu.

HIſce litteris nonnulla, frater
ſime, perſequar, quę, in Iapone
ſem, in vinea Domini geſta
ſabatur eo tempore Firand
Vilela, cuius iuſſu Gulielm
bis ære campano circumi
ad Chriſtianam doctrinam
diſcendam in templū cogeb
bus vnus admodum paruulus nondum ad c
ſtianorum adiunctus; Gaſparem adijt Baptiſm
nopere efflagitans. quem Gaſpar, id ætatis p
tre ethnico, cùm prius perdiſcere iuberet ca
ſtianæ doctrinæ, reſpondit ille, nequaquam
turum, quoad Baptiſmo luſtratus eſſet. d
ad ſuos regreſſus, ita cum parentibus egit,
matremque, fatres, ac ſorores ad Baptiſmum
Ad aliud venio non minus mirabile. Diuturn
vexatus ethnicus quidam ex optimatibus,
curationes fruſtra tentaſſet, ſuadenti Chriſt